

Кратка история на Университета по хранителни технологии

Висшият институт по хранителна и вкусова промишленост в град Пловдив се основава официално с Указ № 230 от 10 юни 1953 г. на Президиума на Народното събрание, публикуван във вестник "Известия", бр. 47 от 12 юни 1953 г. Съгласно този указ, ВИХВП става самостоятелно висше учебно заведение, като се отделя от съществуващия вече в Пловдив Висш селскостопански институт "В. Коларов". В този смисъл ВИХВП има своята предистория.

С наредба-закон, публикуван в Държавен вестник, бр. 242 от 17 октомври 1945 г. се основава Пловдивски университет "Паисий Хилендарски" с два факултета – Медицински и Агрономо-лесовъден. През септември 1948 г. Агрономо-лесовъдният факултет прераства в Агрономически факултет с три отдела: Полевъден, Лозаро-градинарски и Земеделска технология. Последният дава началото на обучението на висши кадри по хранителна и вкусова промишленост. Така през 1948 г. в Пловдив са поставени основите на висшето технологично образование в България.

През 1950 г. Пловдивският университет "Паисий Хилендарски" се разделя на две самостоятелни висши училища: Медицинска академия и Висш селскостопански институт (ВСИ). Същевременно отделът Земеделска технология към ВСИ прераства във факултет Хранителна и вкусова промишленост (Постановление на МС, публикувано в Държавен вестник, бр. 188 от 10 август 1950 г.).

В указа за създаване на ВИХВП от 1953 г. се определя общата продължителност на срока на обучение - 4 години и 10 месеца, и броят на специалностите - 9, в някои от които има и специализации.

На 31 юли 1953 г. е назначен първият ректор на новооткрития Висш институт по хранителна и вкусова промишленост - проф. Илия Пашев.

За първата учебна 1953/54 година са приети 161 студенти.

През 1961-1962 г. ВИХВП приема факултетна структура с два факултета: Първична преработка и консервиране на продуктите от растителен и животински произход и Технологично преработване на продуктите от растителен и животински произход, които се закриват през 1965 г. През 1983 г. се въвежда структура с два факултета: Технологичен и Технически.

На 3 май 2001 г. ВИХВП, съгласно ЗВО, получава институционална акредитация от НАОА. По нейна препоръка през декември 2002 г. с решение на Академичния съвет се разкрива и Стопански факултет.

На 23 януари 2003 г. XXXIX-то Народно събрание приема решение за преобразуване на Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост в Университет по хранителни технологии (ДВ бр. 9/31.01.2003 г.).

Съгласно протокол № 15 на Акредитационния съвет от 13 април 2006 г. УХТ получава институционална акредитация с оценка "много добър", която е валидна до 13 април 2012 г.

ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА НА УНИВЕРСИТЕТА ПО ХРАНИТЕЛНИ ТЕХНОЛОГИИ

Проф. Бернд Хандрек

На 01.11.1998 г. проф. Бернд Хандрек е удостоен с почетното звание „Доктор хонорис кауза” на Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост /УХТ/ - Пловдив.

Проф. д-р Бернд Хандрек е роден през 1941 г. в гр. Берлин, Германия. Завършил е Техническия университет в град Дрезден със специалност Технология на хранителните продукти. След завършване на висшето си образование той работи в различни области на хранителната промишленост и в Научноизследователския институт по зърното.

Проф. Бернд Хандрек е първият ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост, 1998 г.

През 1970 година проф. Хандрек постъпва като главен асистент в новооткритата катедра „Технология на зърнопреработката” в секция „Хранително стопанство и технология на храните” към Хумболдт университет – Берлин.

През 1974 година той получава степен „доктор“ и се хабилитира през 1979 година с труд на тема „Хидротермична обработка на зърно“.

През 1982 година проф. Хандрек става доцент, а през септември 1989 година - професор в катедра „Технология на зърнопреработката“.

От 1993 година проф. Хандрек е ръководител катедра „Технология на зърнопреработването“ в Института по технология на храните към Технически университет - Берлин.

При проф. Хандрек са се дипломирали над 70 студенти и 12 студенти са специализирали в областта на технологията на храните.

Основно направление на научноизследователската дейност на проф. Хандрек е Технологията на зърнопреработването с математическо моделиране и оптимизиране на процеса на смилане, както и развитието на методите на смилане. Неговите изследователски резултати са публикувани в над 90 научни статии и публикации и внедрени в редица фирми, работещи в областта на зърнопреработването.

Вече 25 години проф. Хандрек ръководи международното научно сътрудничество с катедра „Технология на зърнените, фуражните, хлебните и сладкарските продукти“ в УХТ– Пловдив. Получените резултати от съвместните изследвания по различни научни тематики са обработени и публикувани в международни литературни източници.

През тези години на сътрудничество е осъществен ежегоден обмен на преподаватели, студенти и докторанти.

Проф. Джанфранко Нобис

Проф. Джанфранко Нобис получава званието „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии – Пловдив на 01.11.2001 г.

Проф. Джанфранко Нобис е роден на 20.12.1936 г. в Италия. През 1956 г. завършва Институт Гезер, Верона, и получава диплом по проучвания в търговията. В периода 1956-1966 г. заема мениджърски позиции в ресторантьорството и хотелиерството в Италия, Германия и Великобритания (генерален мениджър в Гранд Метрополитен хотели). По-късно продължава обучението си в Нейпиър колеж, Единбург (1966-1968), в Институт по хотелиерство и кетъринг (1968-1970), придобива следдипломна квалификация за преподавател по Хранителна технология и кетъринг (1970-1971), в Опен Юнивърсити става бакалавър по Науки и психология (1973-1978), следват Институт по лингвистика (1977-1979), Университет Съри – магистър по Мениджмънт в международното хотелиерство.

Член е на Асоциацията по мениджмънт в хотелиерството, кетъринга и столовото хранене (1970); Световната асамблея на кооперативното обучение (1984-86); Международната асоциация на авторите за храни (1993-98), Международния съвет за

обучение в хотелиерството, ресторантьорството и институционалното хранене (от 1998 г.).

Проф. Нобис е лектор в Нейпиър коледж по Управление на храните и напитките (1966-72), старши лектор в Робърт Кондонс университет по Мениджмънт в туризма и хотелиерството и ресторантьорството (1972-77), старши лектор, главен лектор, ръководител на отдел, директор на проучване, ръководител на катедра „Кетъринг и хотелска администрация“ в Университета Бърмут (1978-1994). Работи и ръководи научни проекти, свързани с проблеми на хотелиерството и ресторантьорството.

Написал е в съавторство 9 учебника, над 130 научни и научно-практически статии, публикувани в международни списания, над 50 доклада, посветени на проблеми на обучението, създаване на учебни планове и програми, изнесени на международни конференции в Европа, Африка и Карибите. През последните 24 години е изнасял лекции и курсове във водещи учебни заведения в Италия, Франция, Гърция, Белгия, Швейцария, Финландия, Унгария, България и др., свързани с маркетинг в хотелиерството и ресторантьорството.

В периода 1990-94 г. проф. Нобис е координатор на Темпус проект „Европейско партньорство за обучение за хранителната индустрия и селското стопанство“ за приближаване на източноевропейски университети към западноевропейската практика. От 1995-96 г. участва в разработване на учебен план и програми към проект за създаване на магистърски курс по Управление на качеството на храните и напитките към ВИХВП /УХТ/.

От 1996 г. е главен консултант и директор дейности към Фондация за обучение на хотелиери, Женева. Проф. Нобис представя най-добрите практики в хотелиерството и ресторантьорството в Източна и Централна Европа чрез семинари, конференции и спонсориране на оборудване на специализирани библиотеки. От 1997 г. изнася професионални семинари, спонсорирани от Фондация за обучение на хотелиери в 14 страни от Източна Европа и бившия Съветски съюз.

Почетни звания и титли

- ✧ „Доктор хонорис кауза“ на Бизнес колежа в Будапеща – Унгария, 1999
- ✧ „Доктор хонорис кауза“ и почетен директор на Академията по туризъм и управление в хотелиерството в Пресов - Словакия, 2000.

Проф. Нобис подпомага подобряването на качеството на обучение и обогатяването на материалната база на катедра „Хранене, туризъм и езиково обучение“ в УХТ, инициира дарения на специализирана библиотека на английски език, учебна кухня, учебен ресторант, езикова лаборатория, изнася лекции и

семинари, организира конференции за преподаватели и мениджъри в хотелиерството, ресторантьорството и туризма.

Проф. Зигфрид Хайнц

Званието „Доктор хонорис кауза” на Университета по хранителни технологии – Пловдив проф. Зигфрид Хайнц получава на 01.11.2001 г.

Проф. д.с.н. Зигфрид Хайнц е роден на 19.12.1937 г. в гр. Пьол, Германия. През 1963 г. завършва висшето си образование като дипломиран агроном. В периода 1969 – 1972 г. продължава обучението си като докторант в Хумболдт университет - Берлин и завършва с титла д-р агроном, след което започва учебна и изследователска дейност като главен асистент по Икономика на производството и преработката на селскостопански продукти. През 1977 г. е избран за доцент в секция „Животинско производство и ветеринарна медицина”, а през 1981 г. – за редовен професор към секция „Хранително стопанство и ветеринарна медицина” към Хумболдт университет, Берлин. От 1995 г. е директор на Института по аграрно- и градскоокологични проекти към Хумболдт университет - Берлин.

**Доц. д-р инж. Димитър Хаджикинов – ректор на ВИХВП
връчва високото отличие на проф. Зигфрид Хайнц**

Проф. Хайнц има богат професионален опит в ръководството на крупни селскостопански предприятия, на университетски и изследователски институти, както и на международни корпорации. Изнася лекции и участва в международни специализирани рамкови програми в университети на над десет държави в Европа и Латинска Америка.

В изследователската област разработва основни проблеми на икономическата оценка на процеси и методи на хранителното стопанство, хранителната технология, биотехнологията и взаимодействието на екология и икономика. През последните години научните му работи са ориентирани към екологичните аспекти във връзка с разработването на методи за производство на храни, включително рециклирането на получаващите се при производството и търговията с хранителни продукти суровини и отпадни продукти.

Исключително резултатна е дейността на проф. Хайнц в подготовката на кадри. Под негово ръководство са се хабилитирали над 10 преподаватели и успешно са защитени над 33 докторски дисертации. Той е автор на над 300 научни труда.

Акад. Цветан Цветков

Академичният съвет на Университета по хранителни технологии удостоява акад. Цветан Цветков с почетното звание "Доктор хонорис кауза" през 2002 г. Най-високото университетско отличие се присъжда на авторитетния български учен за високи постижения в областта на хладилната техника, криобиологията и лиофилизацията.

Акад. Цветан Цветков е роден през 1943 г. в с. Стубел, област Монтана. Завършва висшето си образование в Технологичния институт по хладилна промишленост в гр. Санкт Петербург, Русия, през 1968 г. със специалност Хладилни и компресорни машини и инсталации. През 1971 г. защитава научната степен "доктор" в областта на сублимационното сушене в същия институт.

През 1973 г. основава и е несменяем ръководител на Централната лаборатория по криобиология и лиофилизация. Понастоящем е директор на Института по криобиология и хранителни технологии. От 1973 г. до сега ръководеният от акад. Цветков институт разработва и произвежда качествени сублимирани храни за нуждите на космонавтиката. В областта на обработването и съхраняването на

жизнено важни биологични продукти с помощта на криогенната техника са постигнати редица световно признати резултати. В България са проведени два световни конгреса по лиофилизация и криобиология с участието на учени от цял свят, което е признание за творческите постижения на българската школа, създадена и ръководена от акад. Цветков.

През 1987 г. Техническият факултет на ВИХВП /сега УХТ/ разкрива процедура за научното звание професор на ст.н.с. I ст. д.т.н. инж. Цветан Димитров Цветков. Проф. Цветков е чел лекции по дисциплината Криобиология и криогенна техника в продължение на повече от 10 години на студентите от специалност Топлинна и масообменна техника.

През 1989 г. и през 1995 г. от ВИХВП – Технически факултет - излизат и предложенията за избирането му за член кореспондент на БАН и академик. От 1989 г. е член - кореспондент на БАН, а от 1995 г. - академик.

Акад. Цветков е в непрекъснат контакт с редица катедри на УХТ, с които съвместно решава научни и научно-приложни проблеми. Той е автор на над 250 научни труда.

От 2000 г. до 2006 г. акад. Цветков е председател на Националния център за аграрни науки

През април 2004 г. президентът отличава български космонавти и учени във връзка с 25-та годишнина от полета на първия българин в космоса. Като учен, работещ в областта на космическите изследвания, е награден с орден “Стара планина” – първа степен и акад. Цветан Цветков.

Проф. Христо Крачанов

На 14.07.2004 г. Академичният съвет на Университета по хранителни технологии удостоява проф. д.н. Христо Ганев Крачанов с почетното звание “Доктор хонорис кауза”.

Проф. Христо Крачанов е роден в Пловдив на 29.09.1931 г. През 1949 г. завършва I мъжка гимназия – Пловдив, а през 1954 г. завършва висше образование във ВХТИ – София, специалност Инженер-химик по технология на пластмасите.

От 1956 до 1967 г. е асистент по органична химия във ВИХВП, а през 1967 г. е избран за доцент. В периода 1967 – 1992 г. е ръководител на катедрата по органична химия и биохимия при ВИХВП.

През 1972 г. защитава дисертация, к.х.н. (д-р) в ИОХ при БАН – София, на тема “Стереохимия и механизъм на Перкиновата реакция”, а десет години по-късно – през 1982 г., защитава дисертация за доктор на

химическите науки в ИОХ с ЦФ при БАН – София на тема “Получаване, реакционна способност и физикохимични свойства на нативни и модифицирани пектини”.

През 1984 г. проф. Крачанов е избран за професор по органична химия. От 1992 до 1999 г. е ръководител на катедрата по органична химия при ВИХВП.

Изключително резултатна е дейността на проф. Крачанов като ръководител на Лабораторията по биологично активни въглехидрати при ИОХ с ЦФ при БАН – София (1982-1999 г.) и като ръководител на Учебно-производствената лаборатория при катедрата по органична химия в УХТ (1978 – 2003 г.).

От 1987 до 2004 г. проф. Крачанов е представител на България в Европейската работна група по хранителна химия при Федерацията на европейските химически дружества (FECS)

Проф. Христо Крачанов е публикувал над 140 научни статии в български и чуждестранни списания. Ръководител е на над 15 защитени дисертационни работи.

Най-важни научни и научно-приложни приноси:

- ✧ Нискотемпературни варианти на реакциите на Перкин и Клайзен, които са превърнати в методи за синтез на β -хидроксикиселини;
- ✧ Химия и технология на слънчогледовия пектин;
- ✧ Технология на киселинната деестерификация на ябълков пектин, внедрена в редовно производство в завод “Пектин” – Перник през 1977 г.;
- ✧ Технология за впенени замразени плодови кремове;
- ✧ Хроматографско разделяне на рацемични бази върху природни оптично активни йонообменители;
- ✧ Хроматографски методи за пречистване на алкалоиди и деметализиране на алкохолни напитки и други хранителни течности;
- ✧ Синтез на смесени метиленови естери на пектовата киселина;
- ✧ Метод за турбулентна екстракция на пектин от растителни суровини – внедрен в пектиновия завод в Гота - Германия и завод “Пектин” – Перник;
- ✧ Технологии на натурални плодови сокове от арония, къпина и други горски плодове, внедрени в редовно производство.

Ректорът на УХТ – проф. д-р инж. Г. Вълчев връчва дипломата на проф. д.н. Хр. Крачанов

Проф. Тютюлков поздравява проф. Крачанов

Кметът на града – д-р Чомаков, гост на тържеството

Проф. Николай Тютюлков

Академичният съвет на Университета по хранителни технологии присъжда на проф. Николай Тютюлков най-високото университетско отличие „Доктор хонорис кауза” през 2004 г.

Проф. д.н. Николай Тютюлков е роден през 1927 г. в гр. Бургас. През 1950 г. завършва Физико-математическия факултет на СУ “Климент Охридски”, специалност Химия.

Преподавателската дейност в областта на химията започва като асистент към Медицинска академия, София (1951). След това последователно е преподавател (1956), доцент (1961) и професор (1967).

Въвежда в България курсовете по Строеж на веществото и Квантова химия първоначално в Химическия факултет на Софийския университет (1964), а по-късно и в университетите в Пловдив, Шумен и Благоевград.

Проф. Тютюлков постъпва като преподавател във ВИХВП (сега УХТ) през 1965 г. От 1961 г. е доцент и е избран за ръководител на катедра „Неорганична, аналитична и физикохимия“. От 1956 до 1964 г. извежда лекционния курс по Физикохимия, а от 1964 до 1968 г. курса по Неорганична химия. Проф. Тютюлков е бил гост-професор в университетите в Лайпциг, Дрезден, Берлин, Виена, Москва, Макс-Планк институтите в Мюлхайм и Майнц.

Понастоящем чете лекционните курсове по Квантова химия и Молекулен дизайн в Химическия факултет на Софийския университет и Теория на молекулните системи с ниска динамика във

Факултета по химия и минералогия на Университета в Лайпциг.

Проф. д.н. Николай Тютюлков е ръководил повече от 15 докторанти у нас и в чужбина. Научната си дейност започва в областта на полярографията. Установява класическия пример за влиянието на пространствената изомерия върху електрохимичното поведение на веществата. Основните научни постижения на проф. Тютюлков са в областта на квантовата химия. По-значимите научни резултати са върху теорията на молекулните системи с неконвенционални електрични, оптични и магнитни свойства. Автор е на повече от 300 научни публикации с над 1000 цитата. Издал е 3 учебника, 2 монографии и 3 научни книги, претърпели няколко издания.

Научни отличия и награди

България

- ✧ Значки за отличие – БАН, 1969
- ✧ Орден “Кирил и Методий” II степен, 1978
- ✧ Орден “Кирил и Методий” I степен, 1987
- ✧ Медал “Св. Климент Охридски”, 1985
- ✧ Златна значка на Съюза на научните работници, 1980
- ✧ Награда “Проф. Асен Златаров” за научни постижения на БАН и Софийския Университет “Св. Климент Охридски”, 1989. Наградата е колективна с проф. Оскар Полански, Макс-Планк, Мюлхайм, Германия, и проф. Петер Шустер – Виена, Австрия.
- ✧ Почетен знак на Софийския университет “Св. Климент Охридски” със синя лента, 1997.
- ✧ Златна значка “Проф. Асен Златаров” на Федерацията на научно-техническите съюзи, 2001.

Чужбина

- ✧ Почетен ръководител на катедра “Вилхелм Оствалд” към университета в Лайпциг, 1979.
- ✧ Златна игла на университета в Лайпциг – Германия, за “Особени заслуги за развитието на университета в Лайпциг”, 1987.
- ✧ Лауреат на Фондацията “Александър фон Хумболдт”, за “Високи постижения в областта на теоретичната химия”, 1992.
- ✧ Mercator-Gastprofessr – университет, Лайпциг, 1999.
- ✧ Doctor honoris causa на университета в Лайпциг, за “Изключителни научни постижения в областта на теоретичната химия и за особени заслуги за развитие и подкрепа на изследванията по теоретична химия в Университетите в Лайпциг и Дрезден”, 2000.

**Проф. Николай Тютюлков и ректорът проф. д-р инж. Георги Вълчев
връчват дипломите на абсолвентите от Випуск ‘2004**

Проф. Константин Шушулов

Проф. Константин Шушулов получава званието „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии – Пловдив през 2005 г.

Проф. д.т.н. Константин Шушулов е роден на 28.08.1937 г. в гр. София.

През 1955 г. завършва средно образование в V единно училище – София. От 1955 г. до 1961 г. е студент в Машинноелектротехническият институт – София (сега Технически университет – София). През 1961 г. завършва института, специалност Топлотехника, с отличен успех.

В периода 1961 – 1964 г. работи в ТЕЦ “София” последователно като инженер, зам.-началник турбинен цех, началник-отдел. Лансира идеята за смяна на горивната база на ТЕЦ “София”. През 1964 г. е преназначен към Енергийното управление на Министерството на енергетиката като инспектор по експлоатация. Участва в пускови комисии на нови

енергийни обекти у нас. През 1965 г. специализира в Харков по парни турбини.

През 1966 г. печели редовен конкурс за асистент в катедра “Топло- и ядрена енергетика” във ВМЕИ – София, през 1970 г. защитава дисертация за научната степен “кандидат на техническите науки” (сега д-р инж.), през 1973 г. специализира в ТУ – Дрезден. През 1975 г. след участие в конкурс ВАК му присъжда научното звание “доцент”.

През 1992 г. защитава дисертация и получава научна степен “доктор на техническите науки”, а през следващата 1993 година му е присъдено научното звание “професор”. Същата година завършва школа по мениджмънт в Дания.

Проф. Шушулов заема редица административни постове – зам.-декан на Енергомашиностроителния факултет към ТУ – София (1986-1994 г.), заместник-председател на Академичния съвет на ТУ – София (1992 – 1995 г.), ръководител на катедра “Топло- и ядрена енергетика” (1994 – 1995 г.), член на Академичния съвет на ТУ – София (1992-2000 г.), декан на Енергомашиностроителния факултет на ТУ – София (1995 – 2000 г.), председател на Общото събрание на ТУ – София (2000 – 2004 г.), председател на специализиран научен съвет “Енергийни технологии и машини” към ВАК – от 2000 г. до момента.

Трудовата му дейност извън Техническия университет – София е следната: член на НТС по енергетика, многократно избран в ръководството на съюза (от 1961 г.), научен секретар на Национална конференция с международно участие “Топло- и ядрени енергийни проблеми на България” (от 1982 г., Енергиен форум) – общо 30 конференции, председател на Национална конференция с международно участие

“Надеждност в енергетиката” (1984 – 1993 г.), председател на Съвета по енергийни технологии към МОН (1999 – 2001 г.), председател на Съвета на директорите на “НЕК” ЕАД (1997 – 2000 г.), председател на Държавна комисия за енергийно и водно регулиране (от 2001 г.), член на ръководството на Федерацията на научно-техническите съюзи (от 2001 г.), председател на Научнотехническия съюз по енергетика (от 2004 г.), председател на Енергиен форум на България (от 2004 г.).

Научна дейност:

- ✧ До 2003 г. проф. Константин Шушулов е публикувал над 150 научни статии и доклади, от които 30 на чужд език. Има издадени 3 монографии, 4 учебника, 2 справочника, 5 авторски свидетелства. Цитиран е над 100 пъти в чужбина.
- ✧ Под негово ръководство 210 студенти са защитили дипломни работи и 4 докторанти – докторски дисертации.
- ✧ Участвал е в международни конгреси и конференции в Германия, Русия, Франция, Италия, САЩ, Унгария, Дания, Чехия, Румъния и др.;
- ✧ Ръководител е на над 30 научноизследователски задачи;
- ✧ Създал е научна школа по “Надеждност в енергетиката”;
- ✧ Широко известен е у нас и в чужбина като специалист и учен в областта на енергетиката и надеждността;
- ✧ Над 300 пъти неговата дейност е отразявана във вестници и списания.
- ✧ Владее немски и руски език.

През 2000 г. проф. д.т.н. инж. Константин Шушулов е включен между 50-те най-значими личности на България.

Проф. Шушулов благодари за високото отличие

Проф. Волфрам Шнекел

Академичният съвет на Университета по хранителни технологии удостои проф. Волфрам Шнекел с почетното звание “Доктор хонорис кауза” през 2005 г.

Проф. Волфрам Шнекел е роден на 22 ноември 1956 г. в гр. Щолберг – Харц, Германия. Средното си образование завършва през 1975 г. в гр. Хале. От 1975 до 1980 г. е студент във Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост /сега УХТ/ - Пловдив, където завършва специалност Технология на месото и рибата с професионална квалификация “инженер-технолог”. Непосредствено след завършване на висшето си образование проф. Шнекел започва редовна аспирантура във ВИХВП /1980 – 1983 г./ . През 1983 г. защитава кандидатската си дисертация на тема “Използване на белтъчни добавки от животински произход при производството на варени малотрайни колбаси”. Завръща се в Германия и започва работа като инженер-технолог в месокомбината в гр. Еберсвалде, а по-късно става ръководител на научноизследователския отдел.

От 1988 до 1992 г. проф. Шнекел работи като асистент и гл. асистент във Висшия институт по селско стопанство и хранителна промишленост в гр. Бернбург.

През 1992 г. печели конкурс за професура по Хранителна технология в новоосновения Университет Анхалт, гр. Бернбург.

Научната дейност на проф. Шнекел е свързана с проблеми на структурата и уплътняване на месото по време на преработката му, с бързия непрекъснат анализ на месо в промишлени условия. Разработва система, при която суровината се анализира с помощта на камера и данните от анализа излизат директно на екрана на компютър.

Дейността на проф. Шнекел в Германия е насочена към тясно сътрудничество между науката и практиката. Той има опит в съставяне на международни учебни програми между Университета Анхалт и университетите в Гент (Белгия), Дъблин (Ирландия), Порто (Португалия) и Висшия институт в Девентер (Холандия). Съставя се и съвместна програма с УХТ - Пловдив. Това ще доведе до възможността за обмен на студенти между университетите, а по-късно и на специалисти между предприятията на тези страни.

Проф. Шнекел е участвал в разработката на междуправителствени приложни и научни проекти в Русия, Казахстан и България.

В родната му провинция в Германия – Саксония-Анхалт, той е член на постоянната комисия за качество в промишлеността.

Проф. Волфрам Шнекел с ръководството на УХТ след церемонията

Проф. Жан Барлоа

С решение на Академичния съвет на УХТ от 29.03.2006 г. на проф. Жан Барлоа се присъжда звание „Доктор хонорис кауза” на Университета по хранителни технологии за приноса му като главен координатор по международни програми и проекти към Европейския съюз.

Проф. Жан Барлоа е роден на 23.03.1930 г. в гр. Жарни, Франция. През 1949 г. завършва средно образование, а през 1953 г. получава диплом за инженер – агроном във Висшето национално училище по селско стопанство - гр. Рен. Започва преподавателска дейност през 1956 г. като асистент към катедра „Земеделие”, Лозароградинарски факултет, гр. Рен. През 1960 г. става „доктор на естествените науки” във Факултета на науките в същия град. След това последователно работи като хоноруван асистент (1967), асистент (1969), доцент (1970) и професор (1978) в катедра „Фитотехника” в Лозароградинарския факултет на Висшето национално училище по селско стопанство, гр. Рен. От 1981 г. е директор на Лабораторията по селско стопанство. От 1993 г. е завеждащ международното сътрудничество на Обединението на висши учебни заведения за научни изследвания в областта на селското стопанство, науките за храненето и ветеринарната медицина от градовете Рен, Нант и Анже. Като ръководител на бюро „Международно сътрудничество” в нашия университет са осъществени четири ТЕМПУС проекта.

Почетни научни звания

- ✧ „Доктор хонорис кауза” на Университета по агрономически науки и ветеринарна медицина – Тимишоара, Румъния, 1994;
- ✧ „Доктор хонорис кауза” на Университета по агрономически науки и ветеринарна медицина – Букурещ, Румъния, 1999;
- ✧ „Доктор хонорис кауза” на Софийски университет “Св. Климент Охридски”.

Проф. Жан Барлоа е ръководил повече от 15 докторанти. Издал е 10 учебника и учебни помагала. Автор е на повече от 178 публикации в различни области - екология, изучаване на биофизичните, биохимичните и физиологичните процеси, използвани от животните, за да се справят с факторите на тяхната физическа околна среда, или използвани по време на екологичните взаимодействия с други организми и др.

Д-р инж. Та Куанг Нгок

С решение на Академичния съвет на УХТ от 10.07.2006 г. на д-р инж. Та Куанг Нгок се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза” на Университета по хранителни технологии - Пловдив.

Д-р Та Куанг Нгок е роден на 15.11.1944 г. в община Тхиеу Хънг, околия Тхиеу Хоа, провинция Тхан Хоа.

Висше инженерно образование завършва във Виетнам, след което работи като преподавател във Висшия институт за морска продукция.

Инж. Нгок разработва кандидатска дисертация през периода 1978-1981 г. във ВИХВП (УХТ), в

катедра “Промислена топлотехника” под научното ръководство на проф. Георги Кименов. През 1981 г. успешно защитава дисертация по научната специалност Промислена топлотехника.

След завръщането си в СР Виетнам д-р Та Куанг Нгок става зам. декан във Висшия институт за морска индустрия, а по-късно ръководител на научно-технологичната дейност в Министерството на морската продукция и директор на дирекция “Научно-техническа дейност”.

От 1994 г. до 1996 г. е заместник-министър на морската продукция, а от 1996 г. – министър.

Д-р Та Куанг Нгок е един от радетелите за разширяването на сътрудничеството /обмен на кадри, обучение на студенти/ между УХТ – Пловдив и различни университети и научни организации от СР Виетнам.

Професор д-р Райнхолд Карле

С решение на Академичния съвет на УХТ от 21.12.2006 г. на професор д-р Райнхолд Карле се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии.

Професор д-р Райнхолд Карле е роден на 18.12.1950 г. в гр. Кюнцелзау, Германия. През 1976 г. завършва бакалавърска степен на специалност Биология и химия и магистърска степен на специалност Фармация в Университета на Тюбинген. През 1979 г. защитава докторска дисертация, а през 1993 г. се хабилитира по направление Фармацевтична биология в

Университета на Регенсбург. От 1995 до средата на 1996 г. е ръководител на отдел „Фармацевтична химия, биология и технология“ към Федералния институт по лекарствата и медицинските продукти, Берлин. От месец май 1996 г. до днес е професор и ръководител на секция по хранителна технология при Университета Хоенхайм, Щутгарт. През периода 2000-2003 г. е и директор на Института по хранителна технология на същия университет. От 01.11.2005 г. е назначен за директор на Института по хранително инженерство и опаковане, Фрайзинг.

Проф. Карле членува в следните професионални организации и редакторски бордове:

- Институт на хранителните технолози (IFT), Чикаго;
- Научен и технически съвет на международния съюз на сокопроизводителите (IFT);
- Надзорен съвет на Германското общество по хранене (DGE);
- Научен съвет на Ветеринарния университет, Виена;
- Научен съвет на фондация „Д-р Райнер Вилд“, Хайделберг;
- Научен и технически съвет на германската асоциация на соковата индустрия (VdF);
- Комисия „CONTAM“ към Европейското бюро по хранителна безопасност (EFSA), Парма;
- Председател на организационния и научен комитет на IV-тия международен конгрес „Пигменти в храните“, Хоенхайм 2006.

Проф. Карле е член на следните редакционни съвети на научни списания:

- Flüssiges Obst;
- Fruit Processing;
- Planta Medica;
- Journal of Agricultural and Food Chemistry;
- British Journal of Pharmacology;
- Ernährung im Focus;
- Obst- Gemüse- und Kartoffelverarbeitung.

Проф. Карле е автор на над 300 научни публикации, от които над 70% са публикувани в престижни международни списания. Участвал е като съавтор в изготвянето на 27 книги. Има регистрирани 13 патента.

Под ръководството на проф. Карле са защитени 106 магистърски дипломни работи и 21 дисертации за присъждане на образователна и научна степен "доктор". Проф. Карле е консултирал 4 хабилитационни процедури. В лабораториите на проф. Карле са специализирали 12 чуждестранни учени (България, Италия, Тайланд, Хърватска, Чехия).

Професор Мишел Жандро-Масалу

С решение на Академичния съвет на УХТ от 15.06.2007 г. на професор Мишел Жандро-Масалу, ректор на Университетската агенция по франкофония (AUF), се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии.

Г-жа Мишел Жандро-Масалу е университетски професор, достигнала изключителни успехи в своята кариера, с голям брой отличия, между които и едно от най-престижните отличия на Франция – командор на „Ордена на почетния легион“.

Проф. Мишел Жандро-Масалу е родена през 1944 г. в гр. Лимож, Франция. Висшето си образование получава последователно във Висшето училище в Севр, където завършва испанска филология, и в Института по политически науки в Париж, където защитава докторска степен, след което работи като университетски преподавател.

От 1981 до 1984 г. г-жа Мишел Жандро-Масалу е ректор на Академията Орлеан-Тур. От 1984 до 1988 г. заема различни административни постове – съветник, заместник-генерален секретар и говорител на Президентството на Република Франция, член на Националната комисия по комуникации и свободи, която наблюдава и регулира дейността на френските аудио-визуални средства. От януари 1989 до март 1998 г. е ректор на Парижката академия и председател на Съвета на ректорите на парижките университети.

От 4.03.1998 г. е държавен съветник, а от 1.09.1999 г. е професор в Университета Париж.

Проф. Мишел Жандро-Масалу е автор на многобройни научни изследвания и публикации в областта на испанската литература. Тя е член на редица образователни, университетски, научни и културни организации на Франция. Тя е „Доктор хонорис кауза“ на Университет Лавал, Квебек, университетите в Торонто, Ню Йорк, Абърдийн, София, Букурещ, Уагадугу, Чили и Молдова. Носител е на някои от най-ценните френски ордени – командор е на „Ордена на почетния легион“ и на националния „Орден за заслуги“ и е кавалер на Ордена на академичните палми“, наградена е и с над двадесет чуждестранни отличия.

От 7.12.1999 г. проф. Мишел Жандро-Масалу е ректор на Университетската агенция по франкофония, в която членуват 635 научноизследователски института и висши учебни заведения от 70 страни.

Заместник-министър Кирчо Атанасов поздравява проф. Мишел Жандро-Масалу с получаването на високото отличие.

Професор д.т.н. Димитър Балджиев

С решение на Академичния съвет на УХТ от 26.10.2007 г. на проф. д.т.н. Димитър Николов Балджиев, за заслугите му за развитието на университета и утвърждаването му като център за развитието на хранителната наука, се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии.

Проф. Димитър Балджиев е роден на 01.07.1937 г. в гр. Пловдив. През 1960 г. завършва висшето си образование във Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост (сега УХТ) със специалност Технология на зърносъхранението, мелничарството и хлебопроизводството. В периода 1960-1964 г. работи като технолог и началник цех в Зърнени храни „Балкан“, гр. Враца. Във ВИХВП постъпва като асистент през 1964 г. През 1971 г. се хабилитира като доцент, през 1973 г. защитава докторската си дисертация, а през 1982 г. защитава научната степен „доктор на техническите науки“. През 1983 г. е избран за професор. Чете лекции и води упражнения по дисциплините Технология на зърнопреработването и Технология на комбинираните фуражи от момента на постъпване в катедрата. Специализира в Москва през 1967 г. Има публикувани над 220 научни статии и доклади. Автор е на 15 авторски свидетелства, признати за изобретения. Бил е научен ръководител на 17 докторанти, успешно защитили дисертации, и на 10 специализанти. Има издадени 15 учебника и учебни помагала за висше и средно образование. Има над 200 научни статии и доклади.

От 1983 г. до 1989 г. в продължение на два мандата е декан на Технологичния факултет. През периода 1989-93 г. е ректор на ВИХВП.

Чл. Кор. Професор Мария Балтаджиева

Чл. Кор. Професор Мария Балтаджиева е удостоена с почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на УХТ през 2008 г. Световно известен учен в областта на технологията на млякото и млечните продукти, тя е автор на редица оригинални

технологии за производство на млечни продукти, защитени с платени и авторски свидетелства, не само у нас, но също така и в Гърция, Иран, Испания, Италия, Израел, Китай, Македония, Кувейт, Нова Зеландия. Като университетски преподавател тя е възпитала, обучила и дала на отрасъла от стотици млади специалисти, работещи и заемащи ръководни

длъжности в предприятията и фирмите на млечната индустрия. Във връзка с това особено активна е нейната дейност по написване и издаване на учебници и учебни помагала по дисциплините от технологията на млечните продукти. Чл. Кор. Професор Мария Балтаджиева е заемала редица ръководни длъжности във ВИХВП, в това число ръководител на катедрата „Технология на млякото и млечните продукти“, зам.ректор по НИР. Радетел на сътрудничеството на ВИХВП с чуждестранни институти и университети, тя поддържа тесни контакти с учени от Франция, Гърция, Испания, Италия, Германия, Чехия, САЩ, Украйна, Сърбия, Китай и Македония. Член на голям брой международни организации като Интернационална федерация на откривателите (IFIA), Световната съдийска комисия по качеството на млечните продукти, била е експерт на Международната федерация по млякото (FIL) и FAO и др.

По решение на АС на УХТ през 2008 година на Чл. Кор. Професор Мария Балтаджиева бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор д.т.н Богдан Егоров

Професор д.т.н Богдан Егоров е удостоен с почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на УХТ през 2008 г. Известен учен в областта на технологиите за производство на премикси, фуражни добавки, комбинирани фуражи, продукция от животински произход и хранителни продукти. Професор от 1991 г., той е избран за ръководител на катедра

„Технология на комбинирани фуражи“ към Одеската национална академия по хранителни технологии, Украйна. През 1996 г. става зам.ректор на научно-педагогическата и учебна работа на Академията, а от 2003 г. е избран за Ректор. Проф. Б. Егоров е удостоен с редица почетни научни звания: „Академик“ на Украинската технологична академия, „Академик“ на Академията на инженерните науки на Украйна, „Академик“ на Украинската академия на икономическата кибернетика, носител е на почетното звание „Заслужил деятел на науката и техниката в Украйна“. Член е на редица експертни комисии по

хранителна промишленост, на някои от които е и ръководител. Главен редактор и член на редица списания и научно-технически съвети.

Професор Трифон Иванов

Професор Трифон Иванов е удостоен с почетно звание „Доктор хонорис кауза“ на УХТ през 2008 г. Известен български учен – енолог, той е един от създателите на ВИХВП, с участието си като преподавател в дейността на катедра „Винарска технология“ към Факултета по хранителна и вкусова промишленост на ВСИ,

Пловдив. Хабилитиран е през 1952 г., а година по-късно, с основаването на ВИХВП (1953 г.) става първият Зам.ректор по учебната работа. Дългогодишен ръководител на катедрата по „Технология на виното и пивото“ и „Технология на виното и високоалкохолните напитки“, през 1967 г. той е избран за „професор“ на ВИХВП. Бил е член на ВАК от 1967 г. до 1972 г., на СНС по Технология на хранителните и вкусовите продукти. Широко известни са неговите научно-приложни приноси в развитието на българската

винарска индустрия: райониране на лозарството и винарството в България, производство на шумящи вина, производство на червени вина, безотпадни технологии и инсталации за преработване на отпадъци от винопроизводството. За приноса му в науката е награждаван с високи държавни отличия: два ордена „Народна Република България“ – III ст. „Народен орден на труда“ – златен, 8 медала, почетни значки и т.н. Биографични сведения за проф. Тр. Иванов са включени в „Енциклопедия виноградарство СССР, третото издание.

Професор д-р инж. Алфонс Фораген (Холандия)

Професор д-р инж. Алфонс Фораген (Холандия) е удостоен с почетно звание „Доктор хонорис кауза“ на УХТ през 2008 г. Ръководител е на лаборатория по хранителната химия в Университета във Вагенинген, Холандия. Повече от 40

години работи в областта на химията и технологията на пектиновите вещества. Специализирал растителна биохимия в Университета в Колорадо, САЩ. От 1987 г. е професор в Департамента по хранителни науки в Университета (Вагенинген). Проф. А. Фораген има съществен принос за развитие на ползотворно сътрудничество между ръководената от него лаборатория и

Университета във Вагенинген, Холандия и катедрата по Органична химия на Университета по хранителни технологии в Пловдив.

Професор д.т.н инж. Стефан Петров Дичев

Професор д.т.н инж. Стефан Петров Дичев (ръководител на катедрата от 1977 до 1993 г.). Роден е на 01.03.1940 г. в с. Манастир, Пловдивско. През 1963 г. се дипломира в ТУ – София, специалност Машини и апарати за химическата и хранителната промишленост. Същата година започва работа като научен сътрудник в Института по консервна промишленост – Пловдив. От 1971 г. е преподавател във ВИХВП в катедрата Хладилна техника и технология. През 1973 г. защитава докторска дисертация на тема „Хидродинамика и топлообмен при замразяване чрез флуидизация“. През 1975 г. е хабилитиран за доцент по хладилна техника. Дисертация на тема „Интензификация на процесите в хладилни съоръжения чрез използване на динамична дисперсна среда“ защитава през 1984 г. в Техническия университет – София и придобива научната степен доктор на техническите науки. През 1985 г. му е присвоено званието професор по хладилна техника. Той е един от основателите на Техническия факултет и негов декан през 1980-84 г. Няколко мандата е зам.ректор на ВИХВП по науката. Понастоящем той се утвърждава като специалист в областта, в която работи, което се потвърждава от членството, участието и изборът му в различни организации и институции и в чужбина, като СНС към ВАК, Академия по студа в Санкт Петербург – Русия. Автор е на 230 публикации, от които 22 книги и монографии в областта на хладилната техника и машини за хранителната промишленост, както и на повече от 20 изобретения, 75 доклада на международни конгреси и симпозиуми и над 20 научно-технически разработки в областта на хладилната техника и технология. Той е награждаван със златна значка, почетен изобретател и вписване в златната книга на откривателите и изобретателите в България; излъчван е за инженер на годината в раздел „Хранително-вкусова промишленост“ (1991 г.) и е награждаван със златен медал и диплом за интелектуална дейност от изложението INPEX, Питсбърг, Пенсилвания – САЩ (1996 г.). Има номинации от 1998 г. на Международния биографичен център (IIBC) – Кембридж. Номинацията е сред 2000 изтъкнати учени на XX век. Участва и работи по редица проекти по програми на ЕС, предимно ТЕМПУС, КОПЕРНИКУС и др.

По решение на АС на УХТ през 2009 година на Професор д.т.н инж. Стефан Петров Дичев бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор д.б.н Иван Димов Мургов

Професор д.б.н Иван Димов Мургов (ръководител на катедрата от 1990 до 1993 г.). Роден е на 07.06.1939 г. в с. Черна могила, Хасковско. Средно образование завършва през 1957 г. в Пазарджик, а висше – през 1962 г. във ВИХВП. До 1964 г. работи като технолог в млекозавода в Айтос. През 1964 г. е избран за асистент по

микробиология във ВИХВП. През 1967 г. е повишен в ст. асистент, а през 1973 г. – в гл. асистент. От 1968 г. до 1973 г. е задочен аспирант във ВНИИ Генетика – Москва, където защитава докторска дисертация. През 1974 г. е избран за доцент по микробиология. През 1980 г. защитава дисертация и му е присъдена научната степен „доктор на биологичните науки“. От 1982 г. е професор по микробиология към едноименната катедра. Специализира във Франция – Пастьоровия институт и в САЩ. Чете лекции по микробиология и по генетика и селекция на микроорганизмите. Научноизследователската му работа е в областта на генетиката, селекцията и биотехнологичната

промишленост. Автор и съавтор е на 140 научни статии, 20 патента, 3 монографии, 5 учебника и учебни пособия, 2 научнопопулярни и 5 научнохудожествени книги, както и над 30 популярни статии в периодичния печат. Участва с научни доклади в национални и международни форуми в областта на дипломанти, 12 специализанти и 14 докторанти. През 1985 г. е организирал и ръководи лаборатория по биотехнология към корпорация Биотехника, а от 1989 г. е заместник ректор на научната работа на ВИХВП. Бил е член на специализирания научен съвет по микробиология и СНС по хранително-вкусови технологии към ВАК, както и член на комисията по биологически науки към ВАК.

По решение на АС на УХТ през 2009 година на Професор д.б.н Иван Димов Мургов бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор Енвер Дуран

Енвер Дуран е роден на 19 юни 1945 г. в Бурса. Той е турски медик, специалист по гръдно-сърдечно-съдова хирургия, университетски професор и ректор на Тракийския университет, Одрин.

След образованието си в Медицинския факултет на университета в Анкара през 1963 г., той получава бакалавърска степен през 1969 г. Дуран работи като стажант във Военномедицинска академия Гюлхане(GMMA).

Професионалната му кариера преминава през всички етапи на развитие и на 16 април 1985 г. получава асоциирана професорска степен от Медицинския факултет по гръдна и сърдечно-съдова хирургия на университета Hacettepe и е назначен за асоцииран професор.

Професионална кариера :

- 1998-2012 г.; Професор и председател на сърдечно-съдовата хирургия в Тракийския университет в Одрин
- 2004-2012 г.; Ректорът на Тракийския университет и
 - o Председател на Междууниверситетския комитет Турция (2006–2007);
 - o ректор на университета Намик Кемал (2006–2007);
 - o Ректор на университета Къркларели (2007–2008).
 - o Президент на Междууниверситетския съвет по медицина и здравни науки на Турция от 2008 г.
 - o Президент на Конференцията на Балканската мрежа на университетите 2010 г.
 - o Вицепрезидент на Световния университетски конгрес 2010 г. [4]
- От 2013 г. декан на медицинския факултет в Истанбулския университет Arel

По решение на АС на УХТ през 2009 година на проф. Енвер Дуран бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ”.

Професор Никола Георгиев Калоянов

Професор Никола Георгиев Калоянов е роден 11 май 1953 г. в гр. Созопол.

Професор Никола Калоянов завършва средното си образование в техникума по енергетика „Вилхем Пик“ в София. Професор Никола Калоянов е зам.-ректор по

научно-изследователска и приложна дейност на Техническия университет София в периода 2005 - 2011 година. Понастоящем е ръководител на катедра "Топлинна и хладилна техника" към Енергомашиностроителния факултет (ЕМФ) в ТУ-София. Ръководител е на Центъра за енергийни анализи. Завършва топлотехника в МЕИ през 1979 г. и специализира математика. От 1980 г. преподава специалност "Топлотехника". От 1995 десет години е

ръководител на катедрата по топлотехника. Участва в редица проекти с международно финансиране в България, Молдова, Беларус, Украйна, Македония, Виетнам, Китай. Участник в разработки, самоучители и други учебници по топлотехника, софтуер, признат по света.

Участва и в писането на новото енергийно законодателство. Представител е в работни групи и експертни комисии по енергийна ефективност.

По решение на АС на УХТ през 2010 година на Професор Никола Георгиев Калоянов бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор д-р Низаметин Шенкьойлю

Професор д-р Низаметин Шенкьойлю е роден през 1952г. Той е изтъкнат турски учен и общественик, утвърден специалист в областта на науката за животните и храните за домашните птици . През периода

1969-1974г. придобива образователно-квалификационна степен бакалавър и магистър във факултета по „Агрономия и животновъдство“ на Университета Ататюрк-гр. Ерзурум, а през 1982г. в същия университет получава степен доктор.

Професионалната кариера на проф. Шенкьойлю започва,като специалист по животновъдство, преминава през всички етапи на развитие . През 1985г. става доцент, а през 1992г. получава степен

професор.

Проф. Низаметин Шенкьойлю натрупва голям административен опит в управлението на академични структури. През периода 1985-1986г. е ръководител на катедра наука за животните в Агрономическия факултет на Тракия университет, след което става зам.ректор на Университета „18 март“ в Чанаккале. От 2001г. до момента е ръководител на лаборатория по „Храни и хранене на животните“ към Тракия университет, а в периода 2004-2006г. е зам.ректор по международно сътрудничество на същия университет.Следващите 2 години е декан на Техническия факултет в гр. Чорлу. От 2007г. е избран за ректор на новосъздадения университет Намък кемал в гр. Текирда.

Взема участие в редица международни професионални програми и форуми. Присъдени са му множество награди, отличия и стипендии за научната му работа през годините.

Проф. Низаметин Шенкьойлю членува в 3 престижни научни асоциации в сферата на професионалното развитие: Турска секция на Световната научна асоциация.Американската и турската национални научни асоциации по домашни птици.

Предложението за присъждане на почетното звание Доктор Хонорис кауза се прави въз основа на големия принос в развитието на двустранното академично сътрудничество между УХТ-Пловдив и Университета намък Кемал-гр. Текирда.

По решение на АС от 02.09.2010г. на проф. д-р Низаметин Шенкьойлю се присъжда почетното звание Доктор Хонорис Кауза

Професор д.т.н инж. Вячеслав Шаршунов

С решение на Академичния съвет на УХТ от 05.05.2010 г. на проф. д.т.н. Вячеслав Алексеевич Шаршунов е присъдено почетното звание „Доктор хонорис кауза на УХТ“ за възстановяване на ползотворните контакти между България и Беларус, активизиране на обмена на студенти и преподаватели, както и на научното сътрудничество между Университета по хранителни технологии и Могилъвския държавен университет по продоволствие.

Проф. Шаршунов е роден 4 май 1949 г. Беларуски учен в областта на машиностроенето, историята на науката, технологиите и образованието. Член-кореспондент на Националната академия на Република Беларус (2003), Академията на аграрните науки на Беларус (1992), доктор на техническите науки (1991), професор (1992). Заслужил деятел на науката на Република Беларус (1998). Депутат на Върховния съвет на Република Беларус от 13-то свикване (1996 г.), депутат от Камарата на представителите на Народното събрание на Република Беларус от 1-во свикване (1997-2000 г.).

Почетен доктор на Беларуската държавна селскостопанска академия (2010 г.). Академик на Международната академия на науките за висше образование (Русия, 1996) и Международната академия на науките за информационни процеси и технологии (Русия, 1996).

Професор д.ик.н Камен Луканов

Професор д.ик.н Камен Миленов Луканов (ръководител на катедрата от 1964 до 1990 г.). Роден е на 03.01.1925 г. в Монтана. Завършва гимназия в Монтана през 1944 г. и висше икономическо образование през 1950 г. в Стопански факултет при СУ „Св. Климент Охридски“.

След висшето образование пет години работи в хранително промишлено предприятие край гара Бойчиновци. През 1955 г. постъпва във ВИХВП като асистент по икономика и организация. Защитава дисертация за доктор през 1963 г., присвоено му е научното звание доцент през 1964 г. Става професор през 1971 г., а през 1975 г. защитава научна степен доктор на икономическите науки. Под негово ръководство са защитени 12 докторски дисертации. Бил е рецензент на много научни работници за получаване на научни степени и звания. Публикувал е над 200 научни труда и статии, 20 книги по проблемите на икономиката и 10 учебника по икономика, организация, теория на

разходите, икономически мениджмънт, разходи и ценообразуване. Освен във ВИХВП изнася лекции в икономическите вузове у нас и в чужбина и в курсове за квалификация и преквалификация. Търсен консултант е по въпроси на икономиката на фирмата и финансовия мениджмънт.

По решение на АС на УХТ през 2010 година на Професор д.ик.н Камен Миленов Луканов бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Инж. Димитър Георгиев

Почетния консул на Украйна в Пловдив инж. Димитър Георгиев е роден на 8 юни 1951 г. в с. Синапово, Ямболско. Средното си образование завършва в гр. Стара Загора и след отбиване на военна служба е приет за студент във Висшия институт по хранително-вкусова промишленост – Пловдив, сега Университет за хранителни технологии.

Той е бизнесмен, културен деятел, меценат и общественик. Основателят и президент на козметичния гигант през 2021 година чества своята 70 годишнина! Днес портфолиото фирмата включва стотици собствено разработени серии. Продуктите им отдавна са познати и търсени в чужбина, като експорт се осъществява на 5 континента

Освен че е човек с нюх, който инвестира с размах в различни дейности, той е един от инициаторите и дарителите на различни културни прояви, радетел за

възстановяването и изграждането на културно-исторически ценности под тепетата и в страната. Бизнесмен е на 2002 г., носител на наградата „Бизнес лидер – Козметична индустрия 2017“, почетен академик на международната академия за обществени науки, почетен жител на Пловдив, почетен консул на Украйна и носител на много други отличия.

По решение на АС на УХТ през 2011 година на инж. Димитър Георгиев бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор Александр Николаевич Мамцев

Професор Александр Николаевич Мамцев е завършил Астраханския технически институт по рибна промишленост (гр. Астрахан, Руска Федерация) с квалификация – Инженер по механика, специалност „Машини и апарати в хранителната промишленост“ през 1977 г. Има научна степен кандидат на техническите науки и доктор на биологичните науки. Академична степен: Професор.

От 1977 г. е директор на филиала на Московския Държавен Университет по технологии и управление К.Г. Разумовски в гр. Мелеуз, Република Башкортостан. Автор е на 15 учебно-методични ръководства, 4 монографии и 13 изобретателски патента и статии, общо 235 на брой. Проф. Мамцев има многократни участия в международната конференция „Хранителна наука, техника и технологии“ организирана от ръководството на УХТ.

Професор Мамцев е носител на много почетни звания и отличия сред които са: почетно звание „Заслужен работник в хранителната индустрия на Руската Федерация“, академик на Руската Академия по естествени науки, член кореспондент на „Международната Академия по енергоинформационни науки“, почетен знак „Отличник на образованието на Република Башкортостан“, лауреат на конкурса „100-те успешни ръководители на годината“, почетен знак „Учен на годината“.

Професор Мамцев активно участва в развитието на българо-руските взаимоотношения съвместно с Обществото на дружбата „Башкортостан-България“. Под негово ръководство във филиала на МГУТУ-гр. Мелеуз се организират чествания на националните празници на България, като Деня на славянската писменост и култура, 3-ти Март, Гергьовден.

По съвместна инициатива на Ръководството по хранителни технологии – гр. Пловдив, България и проф. Мамцев и се организира съвместен обмен на студенти и преподаватели за провеждане на производствена практика на територията на МГУТУ и УХТ.

По решение на АС на УХТ през 05.10.2011 година на Професор д.б.н Александр Мамцев бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор д-р Георгиос Харалампидис

Професор д-р Георгиос Харалампидис е Ректор на Технологичното висше училище на Западна Македония, Козани.

Завършил е университет Стокхолм. През 1976 г. става бакалавър по Геология в Геоложки институт в университет Стокхолм. През 1979 г. получава степен магистър в същия университет. През 1988 г. получава степен доктор в университет Стокхолм. Езиците, които владее са шведски, френски и гръцки.

По решение на АС на УХТ през 2011 година на Професор д-р Георгиос Харалампидис бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор Иван Христов Касабов

Професор Иван Христов Касабов е роден на 04.06.1931 г. Завършва ВВМУ – гр. Варна със специалност корабен механик. Продължава образованието си в ТУ-София, през 1957 г. се дипломира като машинен инженер, със специалност „Топлотехника“. След завършване на висшето си образование започва работа в ТЕЦ „Перник“ като началник цех.

През 1960 г. постъпва във ВХТИ-София (сега ХТМУ) като асистент. През 1971 г. получава научна степен доктор (ктн). От 1972 г. е Доцент по Промислена техника, а от 1988 г. е Професор по

същата специалност. Лекторските курсове, които извежда са в областта на Топлотехниката и Топлинни процеси и агрегати в силикатната промишленост. Декан на НФ от 1973 до 1977 г.

Има над 100 научни публикации, в това число над 30 в чужбина и участие в над 50 национални и международни научни конференции, а също издадени 22 бр. книги, учебници и учебни помагала, в това число и монография в Германия. Ръководител е на над 100 научно-изследователски проекта, 6 от които международни. Реализирани са над 50 негови разработки в промишлеността със значителен икономически ефект.

Специализирал е в Германия, Унгария, Чехословакия, Румъния, СССР, Дания. От 2000 до 2008 г. е член на постоянната комисия по Технически науки и военно дело към НАОА. Участвал е като наблюдаващ в 62 акредитационни процедури. Награждаван е многократно за своята дейност.

По решение на АС на УХТ през 2010 година на Професор Иван Касабов бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор Куралбек Кулажанов

Професор Куралбек Кулажанов е роден на 23.02.1943 г. в с. Учарал, Таласки район, Джамбулска област, Казахска СССР.

1967 г. завършва Държавен казахски университет „С.М.Киров“ специалност „Химия, органически катализ“

1969 г. аспирантура в същия университет

1972 г. защитава кандидатска дисертация

1972 – 1980 г. работи в Казахски научен и проектантски институт по автомобилен транспорт като завеждащ химическата лаборатория

1980 – 1996 г. работи във филиала на Джамбулския технологичен институт по лека и хранителна промишленост в Алма Ата като: началник на научноизследователски център, заместник-директор на

филиала по научна работа, завеждащ катедра по аналитична, физична и колоидна химия, заместник-декан на факултета по хлебопроизводство и трикотаж, зам.-директор на филиала по учебната дейност. От 1994 г. е директор на филиала.

1995 г. Доктор на химическите науки

Тема на дисертацията „Реакция на преобразуване на поли- и двуциклични въглеродороди, нитроароматически и арилацетиленови съединения и тяхното използване в практиката“

1996 г. Професор

От 1996 г. е първият ректор на Алматински технологичен институт

1999 г. ректор на Алматински технологичен университет

2012 г. Член-кореспондент на Националната академия на науките на Р Казахстан

2014 г. президент на АТУ

Автор на повече от 400 научни труда, учебници, 5 монографии, 54 авторски свидетелства и патенти.

По решение на АС на УХТ през 2013 година на Професор Куралбек Кулажанов бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Професор Валентина Иванова

Професор Валентина Иванова е родена на 3 октомври 1954 година в Русия.

През 1977 година завършва Ленинградски държавен университет „А.А Жданов“, специалност „Икономическа кибернетика“ .

Като инженер-икономист. Участва в разработване на дългогодишни планове за социално- икономическо .

През 1979 година- започва нейната академична кариера на аспирант. До професор в катедра

„Управление и планиране на социално-икономически процеси“ на икономическия факултет на университета.От 1996 година с решение на Висшия атестационна комисия на Руска Федерация на В.Н.Иванова се присъжда научна степен

доктор на икономическите науки. В периода 1997 - 1999 г. е член на Съвет за местно самоуправление при губернатора на Санкт- Петербург.

През 1999 година е избрана за депутат в Държавната Дума на РФ. От 1997 до 2007 година Валентина Николаевна е ръководител на Научно изследователски институт по регионална икономика и управление при Санкт- Петербургския държавен университет.

От 2008 година до 2020 година е ректор на Московския държавен университет за технологии и управление (МГУТУ), „К.Г.Разумовски“.

Председател е на Съвета на директорите на компанията „Росагролизинг“.

Председател е на общоруската обществена организация „Общоруско педагогическо събрание“.

Инициатор е за създаване на „Кадрово- технологичен алианс на работодатели и висши учебни заведения в хранителната промишленост“.

Автор е на Технологична платформа „Конкурентни хранителни продукти: технологии за съхраняване и преработване на селскостопански продукти 2013-2030“.

Професор В.Н.Иванова е носител на многобройни държавни отличия.

Лауреат на премия на Правителството на РФ в областта на образованието;

Носител е на Орден за почит към Русия;

Почетен работник на професионално образование на РФ;

Носител на орден „За заслугите пред Отечеството II степен“;

Почетна грамота на Държавната Дума на РФ;

Почетен знак „За заслуги в развитието на парламентаризма“ и други държавни награди.

Има над 300 научни публикации. Автор и съавтор е на 20 монографии.

Под ръководството на В.Н. Иванова са защитили дисертации 35 кандидати на икономическите науки и 3 доктори на икономическите науки.

По решение на АС през 2014 година: На основание Чл. 30 (1) т. 13 и Чл. 60 (1) от ЗВО и Чл. 77 (1) от ПУД на УХТ, АС на УХТ реши да присъди на професор Валентина Иванова почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ”.

Пау Рока

Пау Рока - Генерален директор на Международната организация по лозата и

виното (OIV) . Роден е на 4 април 1958 г.

ПРОФЕСИОНАЛЕН ОПИТ

От януари 2019 г. Генерален Директор на Международна организация по лозата и виното (OIV);

1992-2018 г. Генерален секретар на Испанската Винарска Федерация (FEV);

1995-1998 г. Вицепрезидент ECOVIDRIO (Интегрирана система за рециклиране на стъкло);

1989-1992 г. Директор - Испанска федерация за производство и износ на вина, ароматизирани вина, пенливи вина, ликьорни вина, шира, гроздов сок и оцети (FEICEV);

1988-1989 г. Директор ЕКСПОЛИРАТ '89 Jaén. (Международен панаир на зехтина и свързаните с него индустрии);

1984-1988 г. Технически Директор. Феликс Гасул, С. А. Реус (Тарагона). Търговия със зехтин;

1986-1987 г. Учредяване на търговска компания за бадеми, лешници и селскостопански стоки в Брюксел;

1982-1984 г. Океанография: научен сътрудник (юли - август 1982 г.) и гостуващ учен (февруари – юни 1983 г.) Лаборатория за океански науки Бигълоу (Мейн, САЩ). Наблюдател от страна на Испания (април 1984 г.) в Varifront-6 (програма на НАТО (Военноморски сили на САЩ) в морския регион Алборан.

ОПИТ В Международна организация по лозата и виното (OIV)

2016-2018 г. Вицепрезидент на експертната група „Околна среда и изменение на климата“ (ENVIRO);

2010-2016 г. Председател на експертната група „Закон и информация за потребителите“ (DROCON);

1992-1998 г. Член на експертната група „Пазари и потребление“ (MARCON);

1996-1997 г. Кандидат за генерален директор на Международното Бюро за вина и лозарство.

ДРУГИ ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ПОЗИЦИИ

Председател на Комисията за реформата на ООП в Европейски комитет на винарските компании;

Член на Съвета на директорите на ECOVIDRIO;

Член на постоянната група на ЕС за вино и ОСП (Европейска комисия);

Заместник-председател на Международния комитет към Федерацията на храни и напитки (FIAB);

Член на Международната комисия към Испанската конфедерация на работодателски организации (СЕОЕ).

ОБРАЗОВАНИЕ И СТЕПЕНИ

1984 г. Специалист по биология (с присъдена научна степен). Университет в Барселона;

1986 г. Диплом „Специализация в областта на маслата и мазнините“. Висш съвет за научни изследвания (CSIC). Институт за мазнини и техните производни –Севиля;

1987 г. Курс за обучение по бизнес администрация. Бостънски университет - Vrije. Universitat van Brussel – Брюксел;

1993 г. Курс за обучение „Държави и фирми в международната икономика“. Лондонско училище по икономика – Лондон.

По решение на АС на УХТ през 2021 година на Пау Рока бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ“.

Н.Пр. Джузепина Дзара

Н.Пр.Джузепина Дзара е родена през 1966 г. в Салерно. Дипломирана по специалност „Политически науки и международни отношения“ през 1988г. с две научни разработки по финанси и международно право, започва дипломатическата си кариера през март 1991 г.

Професионален опит

От януари 2021 – Посланик на Италия в България.

Ноември 2019 - декември 2020 – Национален координатор по макростратегията на ЕС за Алпийския

регион и член на всички Междуправителствени комисии по въпросите на Трансалпийските връзки и коридорите от Трансевропейската транспортна мрежа (EU TEN-T).

Юли 2018 - август 2019 – Дипломатически съветник на министъра по европейските въпроси.

Септември 2015 - юли 2018 - Дипломатически съветник на министъра на инфраструктурата и транспорта.

2010 - 2015 Ръководител на многостранен отдел в Генерална дирекция „Глобални въпроси“, а от 2013 е заместник- централен директор. На тази своя длъжност тя отговаря за координацията и участието на Италия в многостранните преговори в рамките на международните организации с търговско-икономически характер, като ОИСР, СТО, ЮНКТАД, ИКАО, ИМО и ЕКА. Отговаря и за работна група WG5 в Контактната група на ООН във връзка с пиратството край бреговете на Сомалия и борбата с нелегалните финансови потоци, свързани с пиратството.

2006 – 2009 - Първи съветник в Постоянното представителство на Италия към Обединените нации в Ню Йорк, където отговаря за въпросите по опазване и изграждане на мира. В тази си роля следи преговорите, свързани с италианското участие в Юнифил 2 в Южен Ливан и създаването на стратегическа военна клетка към Департамента по операциите за поддържане на мира на ООН. Член на италианската

делегация в Съвета за сигурност в периода 2007 – 2008 г., отговаря за операциите по опазване на мира и представлява Италия в Комисията по опазване на мира на ООН.

2002 - 2006 - Министерство на външните работи, ръководител на многостранен отдел в Генерална дирекция за икономическо и финансово сътрудничество с ресор външен дълг и експортни кредити, отговаряща в частност за многостранните преговори в Парижкия клуб по въпросите на реструктуриране на външния дълг.

1998 - 2002 – Посолство на Италия в Отава, Канада, Съветник по политическите въпроси и отношенията с печата, отговарящ и за координацията на Италианските културни институти в Канада.

1994 – 1998 - Посолство на Италия в София, Първи секретар, отговарящ за икономическия сектор, двустранните търговски отношения и консулските въпроси.

1993-1994 – Генерална дирекция "Икономически въпроси", следи двустранните отношения със страните от Близкия изток, Северна Африка и Персийския залив.

1991-1993 – Дипломатически церемониал

По решение на АС на УХТ през 2023 година на Н.Пр.Джузепина Дзара бе присъдено почетното звание „ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на УХТ”.

Професор д.ик.н. Асен Иванов Конарев

С решение на Академичния съвет на УХТ от 12.09.2023 г. на проф. д.ик.н. Асен Иванов Конарев е присъдено почетното звание „Доктор хонорис кауза на УХТ - Пловдив” за принос в развитието на университета и издигане авторитета на ALMA MATER ALIMENTORUM в академичните среди, бизнес сектора и обществото.

Проф. Конарев е роден на 29 август 1940 г. в Пловдив. Възпитаник на ВИХВП. Става доктор на икономическите науки през 1982 г. след защита на дисертация на тема “Математически модели в икономиката”, а професор по икономика и управление - през 1987 година. Специализирал е в Московския държавен университет, в Хумболдт университет в Берлин, в Университет на Делауер в САЩ и др. Има над 250 научни публикации.

Проф. Конарев е носител на почетния знак на Пловдив за „Съществен принос в развитието на града, заслуги към неговите граждани и забележителни успехи в развитието на българската наука“. Удостояван е с множество награди, сред които са златен медал „Проф. Асен Златаров“ и златна значка на Федерацията на научно-техническите съюзи.

Проф. Асен Конарев е безспорен ерудит и авторитет. Любим преподавател на поколения студенти, които вдъхновявани от неговата харизма и пример, поемат с увереност по пътя на предприемача. Част от тях вече заемат водещи позиции във висшия мениджмънт.

